

Локес-Крупка Терезія Петрівна

к. вет. н, старший викладач кафедри терапії

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

e-mail: terezzzka@rambler.ru

ДО ПИТАННЯ МЕТАБОЛІЧНОГО СИДРОМУ У СОБАК

Актуальність проблеми. На теперішній час як у гуманній так і у ветеринарній медицині питанню метаболічного синдрому приділяється значна увага, базуючись на часту його асоціацію із цукровим діабетом та захворюваннями серцево-судинної системи [1]. Метаболічний синдром небезпечний тим, що сукупність метаболічних порушень призводять до ряду вторинних захворювань. У людей, наприклад, він подвоює ризик виникнення серцево-судинних захворювань, а цукрового діабету – у п'ять раз [2].

Ожиріння у свійських собак часто пов'язане із інсулінорезистентністю, дисліпідемією та гіпертензією, але у сучасній науковій літературі недостатня або навіть практично відсутня інформація про метаболічний синдром у собак із ожирінням [2–4]. Хоча багато ланок перебігу метаболічного синдрому у дрібних тварин схожі на аналогічні у людей [1, 4], у сучасних дослідженнях майже відсутні дані щодо даної патології у ожирівших свійських собак.

Тварини із надмірною вагою частіше хворіють на цукровий діабет, в той же час прижиттєвий переїдання призводить до порушення обміну речовин та зниженню тривалості життя [1].

Матеріали і методи досліджень. Дослідження проводили на базі клініки ветеринарної медицини при кафедрі терапії Полтавської державної аграрної академії. Об'єктом досліджень були тематично хворі свійські собаки різного віку, порід та статей. Предмет дослідження – метаболізм жирів у здорових та собак із метаболічним синдромом.

Результати досліджень. Щоб виявити у тварин із ожирінням метаболічні порушення, ми обрали характерні критерії. До таких відносили: визначення рівня ожиріння (9-ти бальна шкала), рівень холестеролу, триацилгліцеролів та

глюкози в сироватці крові тварин (натщесерце).

Так, вміст холестеролу, триацилгліцеролів у тварин із ожирінням 8–9 балів за шкалою був вірогідно підвищеним порівняно із тваринами контрольної групи. Щодо рівня глюкози, то у тварин дослідної групи він знаходився на верхній межі фізіологічної норми для даного виду тварин, а у близько 20 % дослідних собак він був вищим за такий у контрольній групі.

У тварин дослідної групи підчас втрати маси рівень глюкози у сироватці крові не зазнав вірогідних змін, на відміну від показників обміну ліпідів, рівень яких вірогідно збільшився.

Висновки.

Таким чином, у близько 20 % свійських собак із вираженим ожирінням зареєстровано метаболічний синдром, що характеризується підвищенням вмісту холестеролу, триацилгліцеролів та глюкози у сироватці крові. Ці дослідження є пусковим механізмом у подальших дослідженнях для визначення механізмів виникнення поліморбідної патології внаслідок ожиріння та різкої втрати маси тварин.

Література:

1. Leroith D. Pathophysiology of the metabolic syndrome: implications for the cardiometabolic risks associated with type 2 diabetes / Leroith D. // American Journal of Medical Science. – 2012, V.343, – p. 13–16.
2. Jeusette IC Influence of obesity on plasma lipid and lipoprotein concentrations in dogs. / Jeusette IC, Lhoest ET, Istasse LP, Diez MO // American Journal of Veterinary Research – 2005, V. 66, – p.81– 86.
3. Кирк Р. Современный курс ветеринарной медицины Кирка / Р. Кирк, Д. Бонагура; [пер. с англ.] – М.: ООО «Аквариумпринт», 2005. – 1376 с.
4. German AJ Improvement in insulin resistance and reduction in plasma inflammatory adipokines after weight loss in obese dogs / German AJ, Hervera M, Hunter L, Holden SL, Morris PJ, Biourge V, Trayhurn P. // Domestic Animal Endocrinology, – 2009, V. 37, – p. 214 – 222.